

[Noční hovory

Dopil jsem vavřince, polkl sliny sladké.
Měsíc plul pomalu ve tvém vlhkém žlábkú.
Spatřil jsem v tobě hvězdu jako v jabku.
Byla jsi rozpitvaná. Četl se Handke.
Ráno jsem v posteli našel čísi lebku.

To u nás ve vsi zastřelili koně.
Noc, miliony hvězd, stromy trásly se vonět,
a to byl čas, kdy Potěrbjanské Selo
propouštělo do nebes. (Tenkrát se ještě smělo
zakopávat pod jabloně.)